

קָבַם מָה הוּא אוֹמֵר, מָה הַעֲדוֹת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' אֱלֹהֵינוּ אֲתֶכֶם, וְאַף אִתָּהּ אֲמֹר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח אִין מְפִטְרִין אַחַר הַפֶּסַח, אִפְיָקוּמָן:

דברים (פרק ו)

- (כ) פי ישאלך בנגד מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלקינו אתכם:
- (כא) ואמרת לבנגד עבדים היינו לפרעה במצרים ויציאנו ה' ממצרים ביד חזקה:
- (כב) ויתן ה' אותות ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו:
- (כג) ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו:
- (כד) ויצונו ה' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה' אלקינו לטוב לנו כל הימים לחייתנו כהיום הזה:
- (כה) וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה' אלקינו כאשר צונו:

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויציאנו ה' אלקינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים, ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים, וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משובח:

רשע מה הוא אומר, מה העבודה הזאת לכם, לכם ולא לו, ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר, ואף אתה הקהה את שניו ואמר לו, בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים, לי ולא לו, אלו היה שם לא היה נגאל:

שמות (פרק יב)

- (כה) והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דבר וישמרתם את העבודה הזאת:
- (כו) והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם:
- (כז) ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על פתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת פתינו הציל ויקד העם וישתחוו:

ספר שמות פרק ו

- (ו) לכן אמר לבני ישראל אני ה' והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבדתם ונגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים:
- (ז) ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלקים וידעתם כי אני ה' אלקיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים:

<p>3. שמות פרק יב</p> <p>(כט) ויהי בחצי הלילה וה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה:</p> <p>(ל) ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת:</p> <p>(לא) ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם:</p> <p>(לב) גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי:</p> <p>(לג) ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים:</p> <p>(לד) וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על שכמם:</p> <p>(לה) ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת:</p> <p>(לו) וה' נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים: פ</p>	<p>1. שמות פרק יא</p> <p>(א) ויאמר ה' אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש גרש אתכם מזה:</p> <p>(ב) דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב:</p> <p>(ג) ויתן ה' את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ס</p> <p>(ד) ויאמר משה כה אמר ה' כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים:</p> <p>(ה) ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה:</p> <p>(ו) והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף:</p> <p>(ז) ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה ה' בין מצרים ובין ישראל:</p> <p>(ח) וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: ס</p> <p>(ט) ויאמר ה' אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים:</p> <p>(י) ומשה ואהרן עשו את כל המפתים האלה לפני פרעה ויחזק ה' את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו:</p>
--	--

2. שמות פרק יב

- (א) ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: (ב) החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה:
- (ג) דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית:

4. פרק יב

מג ויאמר ה' אל-משה ואהרן זאת חקת הפסח כל-בן-נכר לא-יאכל בו: מד וכל-עבד איש מקנת-כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: מה תושב ושכיר לא-יאכל בו: מו בבית אחד לא-תוציא מן-הבית מן-הבשר חוצה ועצם לא תשברו-בו: מז כל-עדת ישראל יעשו אתו: מח וכי-יגור אתך גר ועשה פסח לה' המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל-ערל לא-יאכל בו: מט תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: נ ויעשו כל-בני ישראל כאשר צוה ה' את-משה ואת-אהרן כן עשו:

5. נא ויהי בעצם היום הזה הוציא ה' את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם:

6. פרק יג

א וידבר ה' אל-משה לאמר: ב קדש-לי כל-בכור פטר כל-רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ג ויאמר משה אל-העם זכור את-היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא ה' אתכם מזה ולא יאכל חמץ:

7. פרק יד

יז ויהי בשלח פרעה את-העם ולא-נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן-ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה:

תם מה הוא אומר, מה זאת, ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים: ושאינו יודע לשאול את פתח לו, שנאמר, והגדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים: יכול מראש חדש, תלמוד לומר ביום ההוא, אי ביום ההוא יכול מבעוד יום, תלמוד לומר בעבור זה, בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך:

שמות (פרק יג)

- (ו) שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג לה':
- (ז) מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לה חמץ ולא יראה לה שאר בכל גבלה:
- (ח) והגדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים:
- (ט) והנה לה לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהנה תורת ה' בפיה כי ביד תזקה הוצאך ה' ממצרים:
- (י) ושמרת את הזקה הזאת למועדה מימים ימימה:
- (יא) והנה כי באה ה' אל ארץ הפנעני כאשר נשבע לה ולאבתיה ונתנה לה:
- (יב) והעברת כל פטר רחם לה' וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לה הזכרים לה':
- (יג) וכל פטר חמר תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניה תפדה:
- (יד) והנה כי ישאלך בנה מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים מבית עבדים:
- (טו) ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ונהרג ה' כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על פן אני זבח לה' כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה:
- (טז) והנה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו ה' ממצרים: